

dette Lovforslag. Ved første Behandling her i Tinget havde man det Indtryk, at der var en ret stærk Stemning for at gaa til betydeligt skrapmere Midler meget hurtigere end dem, man tænkte sig at burde bringe i Anvendelse fra Ministeriets Side. Allerede ved første Behandling kom dog en modsat Stemning frem, Bekymring for at gribe for meget ind i Sparekassernes Virksomhed, ja, en vis Ængstelse for allerede ved dette Indgreb, som her foretages, at skulle gaa for vidt. Det har vist sig, at denne sidste Stemning har været ret stærkt fremme i Udvalget og har bidraget til, at man mellem de to Lejre i Udvalget har fundet den Udvej, som foreligger i det ærede Udvalgs Lovforslag.

Jeg kan takke Udvalget for den Betænkning, det har skrevet, for den Maade, hvorpaa det har taget hele Sagen. Denne Betænkning slutter sig nemlig, saa vidt jeg skønner, i alt væsentligt til den Betragtning, som er gjort gældende fra Ministeriets Side. Punkt for Punkt slutter man sig i Grunden dertil. Ganske vist har man tilsyneladende omkalfatret hele Lovforslaget, men, som den ærede Ordfører sagde, dette er sket mere formelt end reelt, idet adskillige af de Hovedpunkter, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, ere indtagne i Udvalgets Forslag.

Der er for det første Spørgsmaalet om Kommissionen. Der er valgt en noget anden Fremgangsmaade, idet der i det oprindelige Lovforslag ikke ligefrem var optaget Forslag om en lovfæstet Kommission. Det var imidlertid fra min Side sagt, at der i alle Tilfælde maatte en saadan Kommission, og hvis man i Tinget skulde ønske dette lovfæstet som en Slags parlamentarisk Kommission, saaledes som her er foreslaaet, var der fra Ministeriets Side ikke det mindste i Vejen for at gaa den Vej.

Det andet Punkt, hvor der imidlertid er en meget betydeligere Forskel, gælder de to foreslaaede nye Paragraffer 4 og 5, som fandtes i Ministeriets Forslag, og som ganske ere udeladte her. Den ærede Ordfører gav der den Begrundelse, som ogsaa findes i Betænkningen, at naar det hele skulde være midlertidigt, var det maaske ikke rigtigt at træffe saadanne Bestemmelser allerede nu. Det kunde foregribe den følgende Ordning, og den ærede Ordfører føjede nu til, at nogle af dem vare beregnede paa at træde i Kraft først to Aar efter selve Loven og derfor ikke være naturlige i en midlertidig Lov.

Jeg er nu ikke vis paa, at Udvalget og den ærede Ordfører have Ret i den Betragtning. Jeg tror, at de fleste af Bestemmelserne i §§ 4 og 5 kunde være gennemførte uden at foregribe noget, og jeg tror, at det havde sine Fordele, at enkelte af dem bleve gennemførte nu, bl. a. netop af Hensyn til denne Tidsgrænse af to Aar, thi det er sandsynligt, at naar Kommissionen en Gang, forhaabentlig snart, kommer til et Resultat, vil den ogsaa netop paa den Slags Punkter, som her af Udvalget ere skudte ud i Fremtiden, komme til at sætte en Tidsgrænse med Hensyn til Gennemførelsen deraf. Hvis man havde gjort dette allerede nu, vilde man have opnaaet den endelige Gennemførelse betydeligt hurtigere. Men paa den anden Side erkender jeg, at disse Paragraffers Gennemførelse ikke er af saa afgørende Betydning, at det effektive Sparekassetilsyn, som det har været mit Formaal hurtigst muligt at tilvejebringe, ikke kan fremmes meget stærkt ogsaa uden Gennemførelsen af disse Paragraffer. Og, som jeg har udtalt overfor det ærede Udvalg, kan jeg, naar Udvalget ikke ønsker disse Paragraffer gennemførte nu, acceptere denne Ordning for mit Vedkommende.

Saa er der Spørgsmaalet om Tilsynet. Der var i Lovforslaget foreslaaet en Ordning i Tilknytning til det Lovforslag, som var fremsat af den foregaaende Regering i Fjor, lidt fæstnet, idet man ligefrem tænkte sig Oprettelsen af nogle nye Embeder, altsaa med Pensionsret for vedkommende, der vare stillede som faste Embedsmænd. Jeg tror heller ikke, at der havde været nogen Fare ved at gøre det, thi jeg føler mig overbevist om, at den kommende Ordning vil medføre, at man faar et Tilsyn, der i hvert Fald ikke vil blive ringere end det, jeg havde tænkt mig; og hvis Bankerne drages i den Grad ind under det, som Udvalget har tænkt sig, vil dette Tilsyn utvivlsomt kræve en større Arbejdskraft end forudsat i Lovforslaget, som det oprindeligt blev forelagt her. Men paa den anden Side er det jo klart, at det samme Formaal i hvert Fald til en vis Grad vil kunne naas ved det, det ærede Udvalg har foreslaaet. Ganske vist er der et betydeligt Ansvar for Ministeren ved den Fremgangsmaade, det ærede Udvalg har foreslaaet; thi Udvalget har vist Ministeren den Tillid og den Ære, kan jeg maaske sige, ganske at lægge det i Ministerens Haand, hvorledes den nærmere Ordning af dette Tilsyn skal være, saa længe den nye Lov ikke er givet,